



MINISTERSTWO
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Elżbieta Seredyn
Podsekretarz Stanu

DPS-IX-0702-1-MB/14

Pan Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu

Bogdanowi Panie Marszałku,

Odpowiadając na oświadczenie złożone przez Senatora Grzegorza Wojciechowskiego wspólnie z innymi senatorami podczas 51 posiedzenia Senatu w sprawie zainteresowania się pomocą dla rodziny państwa Wiesławy i Marka P zamieszkałych w miejscowości L gmina Sadkowice, uprzejmie wyjaśniam, że podjęłam działania w celu wyjaśnienia powyższej kwestii.

Departament Pomocy i Integracji Społecznej zwrócił się z prośbą do Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Sadkowicach o informację na temat sytuacji życiowej rodziny państwa Pietrzaków i pomocy udzielanej przez GOPS.

Z informacji uzyskanej z GOPS w Sadkowicach wynika, że rodzina Państwa P jest objęta systematyczną pomocą Ośrodka od maja 1991 roku do chwili obecnej. Rodzina ta składa się z 6 osób, zamieszkuje w czteroizbowym mieszkaniu komunalnym wyposażonym w bieżącą wodę, łazienkę, c.o. W 2011 r. mieszkanie zostało wyremontowane i doposażone przez Fundację „Obudźmy nadzieję” w Rawie Mazowieckiej. Na koszt gminy w 2012 r. został wymieniony dach, a w 2013 r. wyremontowana kotłownia (zainstalowanie nowego pieca c.o.).

Jak podaje GOPS, udokumentowanym źródłem utrzymania rodziny jest renta inwalidzka Pana Marka P świadczenia z pomocy społecznej oraz świadczenia rodzinne i alimentacyjne.

Elżbieta Seredyn
Marszałek Senatu
wspomnie do 28.04.14
nr 2819 podpis UMB

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęła dn. 28.04.2014r
nr 1839 podpis M. Pólcie

Warszawa, 25 kwietnia 2014r.

Natomiast z ustnego oświadczenia Państwa PII wynika, iż podejmują prace dorywcze u okolicznych rolników, ale nie wykazują tych prac w oświadczeniach majątkowych, ponieważ dochody te mają wpływ na wielkość przyznanej pomocy.

Pan Marek P est osobą całkowicie niezdolną do pracy (zgodnie z orzeczeniem ZUS z dnia 06.12.1999 r. wydanym na stałe). Pani Wiesława P. posiadała orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu znacznym wydane przez Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Stopniu Niepełnosprawności w Rawie Mazowieckiej na okres od 23.06.2010 r. do 31.08.2012 r.

Obecnie jest osobą niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym na podstawie orzeczenia w/w organu z dnia 16.09.2013 r., wydanego na czas określony do 30.09.2015 r.

Syn Państwa P - Daniel (ur. 16.04.1996r.) jest uczniem szkoły ponadgimnazjalnej i mieszka w internacie, gdzie ma opłacane przez GOPS całodzienne wyżywienie.

Córka Państwa F - Magdalena (ur. 23.09.1991r.) samotnie wychowuje sześciolatniego syna, na którego pobiera świadczenia z funduszu alimentacyjnego (ojciec dziecka nie łoży na jego utrzymanie). Pani Magdalena jest zarejestrowana w PUP jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku. W 2012 r. brała udział w projekcie systemowym realizowanym przez GOPS i ukończyła kurs obsługi komputera oraz kasy fiskalnej. Do chwili obecnej nie podjęła skutecznych działań w celu znalezienia stałej pracy, nie podejmuje również prac dorywczych.

Martyna P (ur. 27.10.2010 r.) bezpośrednio po urodzeniu została skierowana do zawodowej rodziny zastępczej z uwagi na sytuację zdrowotną rodziców. W pieczy zastępczej przebywała do lipca 2011 r. Obecnie jest z rodzicami. Warunkiem powrotu dziewczynki do domu rodzinnego była przede wszystkim poprawa stanu zdrowia matki, ale powrót ten, jak podkreśla GOPS, był możliwy także dzięki zaangażowaniu wielu osób, m.in. pracowników GOPS i Fundacji „Obudźmy nadzieję”.

Jednak pomimo, że rodzina znajduje się w kręgu zainteresowania Ośrodka od prawie 23 lat, pracownicy GOPS oceniają współpracę z Państwem I jako bardzo trudną, czasami wręcz niemożliwą. Należy wziąć pod uwagę, iż zgodnie z przepisami ustawy o pomocy społecznej osoby i rodziny korzystające z pomocy społecznej obowiązane są do współdziałania w rozwiązywaniu ich trudnych problemów życiowych.

Z pisma GOPS wynika, że wymieniona rodzina nie uznaje i nie akceptuje innych form pomocy poza świadczeniami finansowymi, bierna postawa rodziców wobec rozwiązywania swojej trudnej sytuacji ma zły wpływ na rozwój dzieci, które nie mają prawidłowych wzorców.

W marcu 2014 r. do tej rodziny został skierowany asystent rodziny, którego praca z rodziną (podobnie jak pracowników socjalnych) jest utrudniona. Państwo P i Pan nie przyjmują bowiem zaleceń, wskazówek i sugestii asystenta. Pani Magdalena P i Pan Marek P podpisali zgodę na współpracę z asystentem, natomiast Pani Wiesława P nie wyraziła zgody na tę współpracę gdy została poinformowana, że asystent nie będzie udzielał pomocy finansowej.

Ponadto Pan Marek F nie leczy się systematycznie, podawał różne terminy wizyt u lekarza specjalisty, ale leczenia nie podejmował. Pani Wiesława P od września 2013 r. posiadała skierowanie do lekarza pierwszego kontaktu dla córki Martynty do różnych specjalistów i dopiero w lutym br. poczyniła starania o wyznaczenie wizyt lekarskich dla dziecka.

Poza tym GOPS podaje, że Państwo P nigdy nie zgłaszali się do Ośrodka o pomoc na leczenie lub zakup leków. W miesiącu lutym br. zostali poproszeni o dostarczenie do Ośrodka aktualnego zaświadczenia o leczeniu i do tej chwili go nie dostarczyli.

W odpowiedzi GOPS przedstawiono w formie tabelarycznej wykaz świadczeń z pomocy społecznej przyznanych w/w rodzinie od 2010 roku do marca 2014 r. Wymienione są w niej formy wsparcia (przeważnie zasiłki okresowe i celowe) oraz kwoty świadczeń.

Biorąc pod uwagę przedstawione przez GOPS w Sadkowicach dane dotyczące zakresu i form pomocy udzielanej rodzinie Państwa P, nie można stwierdzić, że pozostaje ona bez żadnego wsparcia. Przeciwnie, wydaje się, że znając od wielu lat potrzeby tej rodziny Ośrodek stara się je zaspokoić w miarę swoich możliwości. Należy podkreślić, że pomoc społeczna nie może stanowić źródła stałego utrzymania i spełniać wszystkich oczekiwań rodziny. Poza tym trzeba wziąć pod uwagę, że osoby i rodziny korzystające z pomocy powinny się motywować do podejmowania przez nie wszelkich działań (również przy współpracy z pracownikiem socjalnym) umożliwiających rozwiązanie trudnych problemów.

Odnosnie decyzji Kierownika GOPS w zakresie zasiłku celowego wyjaśniam, że zasiłek celowy jest świadczeniem fakultatywnym i jak z samej nazwy wynika ma być przeznaczony na określony cel, którym powinno być zaspokojenie niezbędnej potrzeby bytowej.

Kierownik ośrodka pomocy społecznej, rozpatrując sprawę o przyznanie zasiłku celowego, kieruje się uznaniem administracyjnym. Nie oznacza to jednak, że może on podejmować decyzje w sposób całkowicie dowolny, jest bowiem związany innymi przepisami ustawy o pomocy społecznej, w tym przepisami ogólnymi dotyczącymi zasad pomocy społecznej, a także przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego, w tym art. 7 i 77 §1, które wprowadzają zasadę prawdy obiektywnej i zasadę uwzględniania

w toku załatwiania spraw interesu społecznego i słusznego interesu obywateli. Działanie organu w ramach uznania administracyjnego oznacza, jak wynika z art. 7 k.p.a., załatwienie sprawy zgodnie ze słusznym interesem obywatela, o ile nie stoi temu na przeszkodzie interes społeczny i możliwości organu w zakresie posiadanych uprawnień i środków. Uznanie administracyjne nie pozwala zatem organowi na dowolność w załatwianiu sprawy, ale nie nakazuje mu spełnienia każdego żądania obywatela.

Środki finansowe na realizację zasiłków celowych pochodzą wyłącznie z budżetów gmin. Organ bezpośrednio zajmujący się rozdziałem środków z tytułu pomocy społecznej jest najlepiej zorientowany w zakresie pomocy niezbędnej dla każdego uprawnionego z jednej strony, a z drugiej w możliwościach finansowych, pozwalających na zaspokojenie tych potrzeb.

Kiedy środki finansowe są ograniczone i nie wystarczają dla wszystkich potrzebujących, rzeczą właściwych organów jest wyważenie przyznawanej pomocy, a więc uwzględnianie sytuacji subiektywnej uprawnionych i sytuacji obiektywnej.

Reasumując powyższe wyjaśniam, że Ministerstwo nie posiada upoważnienia do rozpatrywania spraw obywateli w zakresie przyznawania świadczeń z pomocy społecznej i nie jest organem odwoławczym w tych sprawach. Minister Pracy i Polityki Społecznej ze względu na brak instrumentów prawnych nie jest organem właściwym do oceniania zasadności przyznania świadczeń z systemu pomocy społecznej oraz nie sprawuje nadzoru nad samorządowym kolegium odwoławczym.

Z poważaniem
PODSSEKRETARZ STANU
S. M.
Ewelina Barczyńska